

На вниманието на
г-н Радан Кънев, г-н Борис Станимиров
Владимир Нейчев, Юли Енчев, Павла Крънтева

Здравейте,

Позволявам си да се обърна пряко към Вас като избирател на СДС, ДСБ, Синята коалиция, отново ДСБ – в хронологичен ред. Досега не ми се е случвало да гласувам за недясна партия или коалиция, при това съм работил в предизборни кампании от 1990 година насам. Но не съм член на нито една партия, единствено съм участвал пряко в ФНСД заедно с Гроздан Караджов, Емил Кошлуков и др. студентски лидери през 1990-1992 година.

Защо се обръщам към вас. Искам твърдо да заявя, че съм воден от най-добри чувства и стремеж да помогна големият потенциал на Реформаторския блок да се реализира и изразеният в неделя страхотен ентузиазъм да не остане напразен. За съжаление, последните проучвания показват, че РБ губи позиции, вместо да печели. Аз имам конкретно виждане за причините, както и как това да бъде поправено. Надявам се да прочетете внимателно и да помислите върху това, което имам да ви кажа.

1. Реформаторският блок не показва категоричност по някои важни въпроси!

1.1. Много от позициите на РБ по отношение на миналото на партиите и личностите в него е позиция на „щрауса“ – крием си главите с надежда да спрат да ни задават въпроси. За СДС и ДСБ – не всичко, което тези партии като обща партия и правителство на ОДС са направили е идеално. Ние имаме грешки, но много повече имаме с какво да се гордеем с нашето управление. Включително с Надежда Михайлова като външен министър! В тази връзка днешният конфликт със Синьо единство и Надежда Нейнски е контрапродуктивен! Ние трябва да акцентираме не върху старите дрязги и конфликти, а върху общите ни успехи! Също в никакъв случай не трябва да се конфронтираме с „22ри септември“. СДС плати огромна цена за непопулярните реформи, но резултатът е, че сме европейска държава – това е наша заслуга и в никакъв случай не трябва да позволяваме да бъде забравено. А непопулярността на реформите е поради жестокото обедняване на хората – не само заради кражбите на БКП преди 97-ма година, но и поради жестоките условия, наложени ни от МВФ и Европа тогава. Наложени на първото проевропейско правителство – да, това е някакъв парадокс, но е факт!

За Миглена Кунева и Даниел Вълчев – често ни задават въпроса какво правят видни функционери и министри на НДСВ и Тройната коалиция при нас. Тук трябва да направим честен преглед на управлението на НДСВ – нито едно правителство не е изцяло в черно или изцяло в бяло. НДСВ до голяма степен продължи посоката на ОДС към НАТО и ЕС и също имат заслуга за влизането ни в НАТО и ЕС. Не трябва да се срамуваме от това, нито трябва да избягваме въпросите за Кунева и Вълчев. Докато избягваме тези анализи, ще даваме храна на нашите врагове сред партии и журналисти. Разбира се, не трябва и да отричаме издънките на НДСВ и Симеон Сакскобурготски. Те са реално видими за повечето хора. Защо са били участник в Тройната коалиция? Тогава имаше обща цел – влизането в ЕС, това днес е факт! НДСВ също плати висока цена – днес практически не съществува. Нека и не забравяме, че НДСВ към края се изтегли от Тройната коалиция. Междувременно Меглена Кунева си създаде международен авторитет и това е нещо, което задължително трябва да се използва. Срещу Кунева беше активирана черна пи-ар кампания по подобие на тази срещу Костов, едва тогава Кунева започна да губи. Ние в момента също нищо не правим да се противопоставим активно на това очерняне.

1.2. Отношението към ГЕРБ. Тук е нашият най-голям проблем! Нямаме категоричност! Т.е., вие казвате едни усукани неща от рода на „с този ГЕРБ няма да работим“ – това не е достатъчно ясно

послание! Направо си е усукване! И по този начин, според мен, изтървахте лоста за положителна промяна на ГЕРБ.

Има няколко интересни статии, прегледайте ги. Ето линкове:

Дневник – [Система от уравнения](#) – прегледайте набързо и коментарите, наистина е важно.

СЕГА: [Съюзът ГЕРБ - Реформаторски блок е безалтернативен](#)

Капитал – [Радан Кънев: БСП ни предлага Евразийски съюз, а ГЕРБ – Западните Балкани](#) – тук също много важни са коментарите, хората ви казват съвсем ясно, че някак нямаме собствена визия и послания, които да привлекат избиратели.

Моето мнение е следното: Очевидно е, че каквото и да направим е абсурдно да стигнем до самостоятелно мнозинство. Тогава? Какъв е смисълът от присъствие в следващото НС? Няма да сме с БСП, няма да сме с ГЕРБ, няма да сме с Атака или ДПС – каква е ползата тогава от нашето присъствие в НС? Ето това е основна грешка както на ДСБ, така и на ДБГ в предизборната кампания 2013. И двете формации се държаха и представяха програми така, все едно ще бъдат управляващи, а пропуснаха единствената полза – **законодателната инициатива**. Има и други грешки, по-нататък ще се спра подробно и на тях. Политиката е изкуство на компромиса – т.е., в името на нашата цел подобряване положението в България и международния ни имидж, ще се наложи да правим компромис! Този компромис, ако е с **ясни параметри**, би могъл да се използва като лост още отсега. Преди конгреса на ГЕРБ изтървахме този лост, а липсата на конкретност позволи на Борисов да шикалкави по отношение на нас! Както и на Цветанов да се бетонира на конгреса! От друга страна, не можем да поставяме УСЛОВИЯ, които са явно неизпълними от ГЕРБ, като например това да искаме да се откажат от властта след година и половина. ГЕРБ неистово се стремят обратно към властта – това е нашият коз в отношенията ни с тях! Освен това са парламентарно представени – ето ви идея за съвместна работа, използвайте отсега ГЕРБ за наши законодателни инициативи – така хем показваме ползата от нас, хем достатъчно ясно заявяваме, че ГЕРБ като партия от ЕНП има възможност за положителна промяна. Излишно е да споменавам, че там има личности, с които бихте работили добре – бургаския кмет Николов, Томислав Дончев, Фандъкова, Николай Младенов – все хора, които са на високо интелектуално ниво. Ясно е че са компромисни фигури, но все пак приемлив компромис!

Погледнете протестите – голяма част от протестиращите са наши, голяма част – негласуващи, и още една голяма част – привърженици на ГЕРБ. Ако продължаваме да се държим към ГЕРБ по начин, приравняващ ги към БСП (не без основание, разбира се), ние отблъскваме положителните хора в ГЕРБ, създавайки и у тях нежелание за бъдещ компромис, не привличаме ни един от негласуващите, защото това е позицията от кампания 2013, т.е. нямаме никакво развитие, обединението Реформаторски блок става един вид обединение на твърдите ядра, но с изваждане на крайните хардлайнери. Т.е., в случая 2+2 вместо да направи 7, прави 3.

Добре знам, че сега идват Европейски избори и разговорът за бъдещо управление на България не би трябвало да е на дневен ред. Но изборите, щем не щем, ще се въртят и около тази тема. Същевременно, не чувам с какво евродепутатите на Синята коалиция и на Кунева са били полезни за България и Европа през този си мандат! Не че няма – не се чува, не се акцентира върху това!

2. Посланията на Реформаторски блок

Въпросните 6 точки не бяха добре прецизирани, аз лично не бих тръгнал да търся симпатизанти с тях. А аз (и хора като мен) са ви необходими, за да привличаме симпатизанти чрез

убеждаване, но ако ние самите не сме вътрешно убедени, няма как да работим добре и да убеждаваме други хора. Какво имам предвид:

- Очевидно е, че няма как да се иде на предсрочни избори веднага, при положение, че не се предлага яснота какво точно трябва да се поправи;

- Правителство с къс хоризонт доколкото е добра идея, дали ще има време за одит на държавата и държавните структури като функции и за промяна в структурата на държавните органи и администрация. Освен това – очевидно е, че това е неприемлив компромис за ГЕРБ. Тук по-скоро може да се говори за търсене на помощ от Европа – помощ повече като одит и ноухау, а не като пари. Изключително добър пример е одитът, който направи Дейвид Камерън в началото на своето управление.

- Отиване към Велико НС за промени в Конституцията. Това доколкото е смислено, досега никой не ме е убедил какво точно не ѝ е наред на тази Конституция и дали не може да се промени с квалифицирано мнозинство. Отиването към нова Конституция и ВНС просто ще отложи така нужните промени, не само със срока на ВНС, ами и с последващото синхронизиране на законодателството. Освен това при този възход на отявлена простация и псевдонационализъм в Атака, партията на Симеонов и партията на Бареков – опасността да си натресем 10 пъти по-ужасна конституция е твърде, твърде вероятна.

Това, което не виждам обаче е дългосрочната концепция на Реф.блок, за която бих гласувал с двете ръце.

Основният проблем в България е не толкова бедността, а ужасното усещане на липса на справедливост и безнадеждност. Бил съм в значително по-бедни страни, където хората все пак са усмихнати и приятни. Така че не бедността е основният проблем, а и протестиращите цяло лято в София не са от бедните прослойки.

Първо: проблемът с циганите.

(Използвам думата „циганин“, тъй като е традиционна българска дума, съществуваща в Тълковния речник. „Ром“ е нещо преводно и не е на български.)

Аз не съм чул позиция на РБ по този въпрос. А това е огромен въпрос, една социална бомба, която цъка все по-бързо. Липсата на наша позиция отваря пространство за развихряне на всякакви националистически демагогии от страна на Атака и други подобни, което пък привлича много българи към тях.

Това де факто не е малцинствен проблем, а на навиците на това малцинство да живее не според естествените закони на обществото, без естествените ценности като образование, труд, хигиена. Те не са наш потенциален електорат – но отношението ни към този проблем би могъл да ни привлече голяма част от негласуващите българи, а и директно ще си върнем част от електората, отишла към Атака или Бареков.

Българите се чувстват ощетени, че социалните помощи се раздават безусловно и на калпак на циганите, без ясна перспектива за положително развитие и разрешаване на натрупаните проблеми. Какво можем ние – трябва да напишем някаква твърда програма за обвързване на социалните помощи с образованието, трябва да пресечем производството на деца (деца раждат деца) чрез социални стимули и санкции, включително с отнемане на родителски права на „родители“ под 16 години, или на родители, допуснали непълнолетно дете да забременее. Не искам да влизам в подробности, но тук имаме много възможности. Другият проблем на циганите е вечното им

оплакване, че няма работа. Е, работа може и да се създаде – ако щете с национална програма за подпомагане на този тип хора – половин ден образование, половин ден – някаква работа в строителството, т.е. и професионална квалификация. При отказ – никакви социални помощи. Т.е., достатъчна социална помощ ще е влизането в такъв тип образователно-професионална програма. Това, ако се съчетае с програмата на Президента за саниране, възможностите са на практика неограничени, а и спокойно може да се ползват еврофондове както по енергийна ефективност, така и всякаквите програми за ромски включвания, интеграция и т.н. Чисто дясна мярка би била тези помощи да се раздават чрез фирми-работодатели, така и бизнесът ще бъде подпомаган. Но при липса на фирми-кандидати по таква програма би могло да се създадат такива професионално-учебни центрове към общините.

Второ: Съдебната система и Прокуратурата.

Основен принцип на демокрацията е да има разделение на властите, като всяка власт да контролира другата. За момента в програмата на ДСБ не виждам точно това разделение, а виждам някакво подобрене на политическите назначения от Народно събрание. Какво според мен трябва да се направи в този сектор:

Номинациите и изборите за висшите длъжности в системата не трябва да се правят от Президент, Народно събрание и т.н. Изборите трябва да са вътре в системата – прокурорите (само прокурорите!) да избират пряко мажоритарно с балотаж Главен прокурор, като трябва да се въведе ясен ценз и правила за кандидатите. Главният прокурор да подлежи на парламентарен контрол, и да може да бъде отзован с 2/3 мнозинство от Парламента. Тук малко куриозно е най-силният избор – пряко от народа за Президент – да има процедура по импийчмънт, а на Главен прокурор или съдебен инспектор – да няма такъв механизъм.

Аналогично, за избор на съдебни органи като ВАС, ВСС, Конституционен съд – да се прави избор чрез обща листа с пренареждане, но пак само вътре в Съдебната система, като за листата гласуват всички магистрати. Дори може да се въведат избори със застъпване – например при четиригодишен мандат да се избират половината кандидати за 4-годишен мандат, а след 2 години – другата половина пак с 4-годишен мандат. Така на всеки две години ще се обновява половината орган. И пак да може магистрат от тези органи да бъде отзован с 2/3 от Парламента.

Това е само идея, тя може да бъде променена или прецезирана добре след консултации със специалисти, магистрати и прокурори с авторитет и почтеност. Един невероятен юрист е г-жа Екатерина Михайлова. Но преките избори вътре в системата гарантирано ще сложат край на практиката на партийни назначения и партийно влияние в Съдебната система и Прокуратурата.

Трето: икономиката.

Няма правителство в България, което да е само лошо или само добро. Дори това на Орешарски. Ако забелязвате, част от идеите на ДСБ за облекчаване на дребния бизнес сега се внасят от правителството на Орешарски. Същевременно това е съпроводено с безумия като възстановяването на Химко Враца, отново се заговори за „Белене“, Бургас-Александрополис и т.н. Тук не виждам достатъчно остра реакция на Реф. Блок!

Плоският данък – една хубава чисто дясна реформа. Но в програмата на ДСБ и сега, и за избори 2013 имаше съвсем ляв уклон – да се постави необлагаем минимум. Не се смятам за по-голям авторитет от Костов, но мисля, че всяка вратичка в законите не е дясна мярка.

Същевременно не видях никаква идея за стимули на работодатели, при които работната заплата нараства НАД процента на инфлация. Ако искаме растеж на икономиката, трябва да толерираме растежа на потреблението, а това става чрез работните заплати. Така хем синдикатите ще са доволни, хем ние ще можем да търсим по-широк кръг симпатизанти. Добра идея би било да се говори за това с работодателските организации на първо място, КРИБ например.

Тази тема също е добра за прокарване на мостове към ГЕРБ (ако ще се сработваме с тях). Все пак ЕС при правителството на ГЕРБ освободи спрените еврофондове, ГЕРБ затвори Белене (макар и след маса люшкания), затвори Бургас-Александруполис.

Тук също може да имаме нелоши инициативи – непрекъснато всяка година се тегли облигационен заем за земеделските субсидии – вместо това субсидиите може да се изплащат с ваучери за горива, торове, семена и т.н. Така хем не се налага заем и обслужване, хем се отлага субсидирането от януари за времето на реалната дейност, хем се стопира възможността за кешова корупция при раздаването на субсидиите. Могат да се дадат още доста конкретни идеи.

В последното си интервю г-н Костов добре посочи, че Реформаторският блок се вглежда твърде много в себе си и в структурите си, и стои малко имагинерно в обществото.

Моля да отчетете факта, че всеки човек се движи в избран от самия себе си кръг и това донякъде изкривява преценката му доколко е влиятелен той самият или представляваната от него организация. Това, че сте събрали 1500 привърженици на разходка е далече от 400 хиляди гласоподаватели и не е критерий, че ще ги привлечете. Сами виждате, че Протестна мрежа, Ранобудните са най-близко до нас, но нямаме тяхната категорична подкрепа, по-скоро те странят от всички политици. Включително от нас. Смятам, че подкрепата ще дойде, ако имаме по-голяма категоричност, особено към ГЕРБ.

Пак ще повторя, ние трябва ясно да дадем оценка на управлението на ГЕРБ, както за отрицателните, но така и за положителните страни. Да дадем ясно становище, че ние сме готови да носим отговорност за компромис, за да не допускате до властта про-путиновата и олигархична БСП и генератора на корупция ДПС и за връщане на България на европейски позиции.

И ако обявим параметрите на компромиса, ще поставим ГЕРБ в невъзможност да шикалкавят, а и можем веднага да почнем да си партнираме, използвайки ГЕРБ за наши законодателни инициативи.

Иначе не виждам как ще обясним на когото и да било смисъла от влизането на Реф. Блок в следващия Парламент.

Искрено се надявам да предизвикам мислене по тези конкретни въпроси, защото не само ние смятаме, че те са много важни за бъдещето на РБ. Ще се радвам да получим отговор.

24.02.2014 година